

บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาโดยใช้แบบสำรวจความเห็นของประชาชน ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้ประกอบการที่อยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติสิรินาถ จำนวน 25 คน
2. กลุ่มประชาชนในท้องถิ่นในพื้นที่ศึกษา หมู่ที่ 1 บ้านโนยาง ตำบลสาธิต อำเภอกุดยาง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 25 คน
3. กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังอุทยานแห่งชาติสิรินาถ จำนวน 25 คน
4. กลุ่มนักวิชาการ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลสิ่งแวดล้อมและผู้ที่มีบ้านเรือนอยู่ในพื้นที่ศึกษา จำนวน 25 คน

4.1 ผลการศึกษา

4.1.1 ผลการประเมินจากผู้ประกอบการ

จากเกณฑ์การประเมินความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวที่ตั้งไว้ดังที่กล่าวแล้ว ในบทที่ 3 เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดทำให้ทราบว่าจากทั้ง 6 ประเด็นที่ใช้ประเมินความเสื่อมโทรมโดยยึดคะแนนเฉลี่ยเกินร้อยละ 50.0 ขึ้นไป ทำให้ทราบว่าโดย ภาพรวมจากความคิดเห็นของประชากรที่สุ่มมาเป็นตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มประเมินว่า อุทยานแห่งชาติ (หาดโนยาง) มีความเสื่อมโทรมที่ต้องการปรับปรุงฟื้นฟูใน 2 ประเด็นหลัก คือ ด้านสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ และด้านนโยบายและการจัดการ ประเด็นที่ต้องได้รับการเอาใจใส่ด้วยคือการเข้าถึง

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ยผลการประเมินจากประชากรกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ โดยพิจารณาประเด็นปัญหาย่อยจากตามประเด็นหลักทั้งหมด 31 ประเด็นค่าสถิติจากตารางดังกล่าวสามารถอธิบายโดยสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินความเสื่อมโทรมจากประเด็นย่อย 31 องค์ประกอบ
กรณีของผู้ประกอบการ

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
1. ถนนผิวหน้าแข็ง (แอสฟัล)	64.40	26.15
2. ถนนลูกรัง (ใช้ได้ตลอดปี)	50.87	30.88
3. ถนนดิน (ใช้ได้เฉพาะฤดูแล้ง)	60.00	31.35
4. ทางเท้า	59.17	30.20
5. อื่น ๆ เช่น ทางน้ำ ฯลฯ	55.00	32.00
6. ตำแหน่งที่ตั้ง (ใน/นอกเขตท่องเที่ยว)	31.00	27.89
7. สภาพพื้นที่รอบ ๆ บริเวณ	42.38	29.65
8. สถานที่จอดรถ และยานพาหนะอื่น ๆ	61.25	28.33
9. ห้องสุขา	70.00	30.79
10. ที่นั่งพัก ศาลาหรืออื่น ๆ	64.80	27.86
11. บริการ แสงสว่างไฟฟ้า โทรศัพท์	83.75	24.81
12. สภาพความเป็นธรรมชาติ	43.80	30.24
13. เสื่อมโดยธรรมชาติ / ภัยธรรมชาติ	24.08	25.53
14. เสื่อมโดยการกระทำของมนุษย์	55.83	33.35
15. การค้าและการบริการในแหล่งท่องเที่ยว	46.67	24.56
16. ปริมาณและสิ่งปฏิกูล ที่ปรากฏ	43.75	28.26
17. ความเป็นระเบียบของสิ่งปลูกสร้างไม่บดบังทัศนียภาพ	38.00	23.75
18. มลภาวะที่เกิดจากวิกฤต (น้ำ อากาศ เสียง)	47.83	32.88
19. กิจกรรมอื่น ๆ บริเวณข้างเคียง (อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม)	44.71	33.00
20. ความสามารถในการรองรับของพื้นที่	36.46	28.76
21. การดูแลบำรุงรักษาและการฟื้นฟู	55.42	26.86
22. การให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว	55.83	26.53
23. การประชาสัมพันธ์	74.17	22.05

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
24. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพธรรมชาติ	43.04	27.04
25. ความเสื่อมโทรม ด้านสุนทรียภาพ ของโบราณสถาน โบราณวัตถุ	24.55	19.16
26. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพทางวัฒนธรรม และประเพณี	45.38	35.50
27. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ป้ายบอกสถานที่และแผนที่	56.96	27.21
28. ความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย	46.82	23.98
29. ความปลอดภัยจากสัตว์	26.52	23.28
30. ความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ	35.00	20.18
31. ป้ายเตือนภัย เขตเสี่ยงภัย หน่วยกู้ภัย	69.13	21.72

ผลการศึกษาพบว่าในประเด็นปัญหาย่อยทั้ง 31 องค์ประกอบของประเด็นปัญหาหลัก 6 ประเด็น กลุ่มผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาย่อยดังกล่าวไว้ดังนี้

กลุ่มผู้ประกอบการให้ความสำคัญในประเด็น แสงสว่างไฟฟ้าและโทรศัพท์มากที่สุด ด้วยคะแนนเฉลี่ย 83.75 คะแนน ระบุประเด็นที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามี ความเสื่อมโทรมและต้องการให้มีการปรับปรุงฟื้นฟูเรียงตามลำดับคือ การประชาสัมพันธ์ ห้องสุขา ป้ายเตือนภัย เขตเสี่ยงภัย หน่วยกู้ภัย ที่นั่งพัก ศาลาที่พัก ถนนผิวหน้าแข็งสถานที่จอดรถ และ ถนนดิน ส่วนประเด็นที่เหลือกลุ่มผู้ประกอบการให้ความเห็นว่ายังไม่มีปัญหาอะไรรุนแรง

เป็นที่น่าสังเกตว่า ประเด็นการค่าและการบริการในแหล่งท่องเที่ยว และความเป็นระเบียบของสิ่งปลูกสร้างไปบดบังทัศนียภาพกลุ่มผู้ประกอบการให้ความสำคัญอยู่ในกลุ่มสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเกรงว่าถ้าให้ความคิดเห็นไปตามความเป็นจริง จะมีผลกระทบต่อตนเองได้ สำหรับความสำคัญของปัญหาที่กลุ่มผู้ประกอบการให้คะแนนน้อยที่สุดคือประเด็น ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพ ของโบราณสถาน โบราณวัตถุ มีคะแนนเฉลี่ย 24.55 คะแนน ทั้งนี้เพราะในบริเวณอุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดโนงาย) ไม่มีโบราณสถาน และโบราณวัตถุ นั่นเอง

ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินความเสื่อมโทรมจาก 6 ประเด็นหลัก
กรณีของผู้ประกอบการ

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
1. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยว	30.00	19.963
2. ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ทางด้านกายภาพ และสิ่งแวดล้อม	47.81	16.55
3. สวัสดิภาพและความปลอดภัย	49.20	17.28
4. นโยบายและการจัดการ	55.92	20.73
5. สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ	63.04	21.24
6. สภาพการเข้าถึง (เส้นทางคมนาคม)	67.29	23.11

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาหลัก 6 ประเด็น จากความคิดเห็นของผู้ประกอบการ 25 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการมีความเห็นว่าประเด็นสภาพการเข้าถึง (เส้นทางคมนาคม) มีความเสื่อมโทรมให้ทำการปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟูเร่งด่วนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 67.29 คะแนน ส่วนประเด็นที่ต้องปรับปรุงลดลงมาคือด้านสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 63.04 คะแนนและประเด็นนโยบายและการจัดการ เป็นประเด็นที่ต้องปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟูเป็นประเด็นสุดท้ายซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 55.92 คะแนน สำหรับประเด็น ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มผู้ประกอบการให้คะแนนน้อยที่สุดคือ 30.00 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่ต้องมีการปรับปรุงฟื้นฟูแต่ประการใด

4.1.2 ผลการประเมินจากประชาชนในท้องถิ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ ได้ทำในลักษณะเดียวกันกับกรณีของผู้ประกอบการ คือ ได้รวบรวมเอาความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นกรณีเดียวกัน มาทำการประเมินซึ่งผลของการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินความเสื่อมโทรม จากประเด็นย่อย 31 องค์ประกอบ
กรณียของประชาชนในท้องถิ่น

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
1. ถนนผิวหน้าแข็ง (แอสฟัล)	49.17	26.20
2. ถนนลูกรัง (ใช้ได้ตลอดปี)	41.67	28.75
3. ถนนดิน (ใช้ได้เฉพาะฤดูแล้ง)	53.60	23.43
4. ทางเท้า	52.92	27.58
5. อื่น ๆ เช่น ทางน้ำ ฯลฯ	40.67	27.64
6. ตำแหน่งที่ตั้ง (ในนอกเขตท่องเที่ยว)	45.65	27.93
7. สภาพพื้นที่รอบ ๆ บริเวณ	52.17	23.92
8. สถานที่จอดรถ และยานพาหนะอื่น ๆ	72.00	29.30
9. ห้องสุขา	68.00	32.02
10. ที่นั่งพัก ศาลาหรืออื่น ๆ	69.60	28.06
11. บริการ แสงสว่างไฟฟ้า โทรศัพท์	76.67	30.74
12. สภาพความเป็นธรรมชาติ	61.20	29.06
13. เสื่อมโดยธรรมชาติ / ภัยธรรมชาติ	36.09	24.63
14. เสื่อมโดยการกระทำของมนุษย์	67.20	26.70
15. การค้าและการบริการในแหล่งท่องเที่ยว	52.00	24.32
16. ปริมาณและสิ่งปฏิกูล ที่ปรากฏ	48.33	32.66
17. ความเป็นระเบียบของสิ่งปลูกสร้างไม่บดบังทัศนียภาพ	40.00	32.83
18. มลภาวะที่เกิดจากวิกฤต (น้ำ อากาศ เสียง)	52.92	29.41
19. กิจกรรมอื่น ๆ บริเวณข้างเคียง (อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม)	56.36	35.01
20. ความสามารถในการรองรับของพื้นที่	53.00	31.55
21. การดูแลบำรุงรักษาและการฟื้นฟู	60.80	22.90
22. การให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว	48.80	33.21
23. การประชาสัมพันธ์	53.75	34.37

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนน ความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
24. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพธรรมชาติ	53.75	30.19
25. ความเสื่อมโทรม ด้านสุนทรียภาพ ของโบราณสถาน โบราณวัตถุ	38.00	24.86
26. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพทางวัฒนธรรม และประเพณี	40.67	26.58
27. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ป้ายบอกสถานที่และ แผนที่	54.40	28.44
28. ความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย	47.39	23.59
29. ความปลอดภัยจากสัตว์	35.22	33.42
30. ความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ	34.17	25.69
31. ป้ายเตือนภัย เขตเสี่ยงภัย หน่วยกู้ภัย	61.60	29.25

ผลการศึกษาพบว่าในประเด็นปัญหาย่อยทั้ง 31 องค์ประกอบของประเด็นปัญหาหลัก 6 ประเด็น กลุ่มประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ได้ให้ความเห็นโดยสรุปว่า

มีปัญหาความเสื่อมโทรมในด้านแสงสว่างไฟฟ้าและโทรศัพท์มากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 76.67 คะแนน ซึ่งมีความเห็นเช่นเดียวกับกลุ่มผู้ประกอบการ สำหรับประเด็นที่จอดรถและยานพาหนะอื่น ๆ ที่นั่งพักศาลา ห้องสุขา ป้ายเตือนภัย เขตเสี่ยงภัย หน่วยกู้ภัย เสื่อมโดยการกระทำของมนุษย์ สภาพความเป็นธรรมชาติ และประเด็นการดูแลบำรุงรักษาและการฟื้นฟู เป็นประเด็นรองลงมาที่กลุ่มประชาชนในท้องถิ่นต้องการให้ฟื้นฟู ส่วนในประเด็นที่เหลือให้ความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย สำหรับประเด็นความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ กลุ่มประชาชนในท้องถิ่นให้ความสำคัญน้อยที่สุดมีคะแนนเฉลี่ย 34.17 คะแนน แสดงให้เห็นว่าภัยธรรมชาติไม่รุนแรงในบริเวณนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินความเสื่อมโทรมจาก 6 ประเด็นหลัก
กรณีของประชาชนในท้องถิ่น

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
1. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยว	42.59	17.46
2. สภาพการเข้าถึง (เส้นทางคมนาคม)	43.00	17.92
3. สวัสดิภาพและความปลอดภัย	46.82	17.65
4. ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวในด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	53.61	20.31
5. นโยบายและการจัดการ	54.37	24.75
6. สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ	62.33	19.04

เมื่อวิเคราะห์ 6 ประเด็นหลักในทำนองเดียวกันกับกรณีของผู้ประกอบการทำให้ทราบว่า กลุ่มประชาชนในท้องถิ่นมีความเห็นว่าประเด็นสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ เป็นปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องทำการปรับปรุงฟื้นฟูสูงสุด คะแนนเฉลี่ย 62.33 คะแนน ส่วนประเด็นนโยบายและการจัดการเป็นประเด็นรอง คะแนนเฉลี่ย 54.37 คะแนน และประเด็นความเสื่อมโทรมทางด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม คะแนนเฉลี่ย 53.61 คะแนน ซึ่งจะต้องทำการปรับปรุงฟื้นฟูเช่นเดียวกัน

สำหรับประเด็นสวัสดิภาพและความปลอดภัย สภาพการเข้าถึงและความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มประชาชนในท้องถิ่น ให้ความสำคัญน้อยอาจเป็นเพราะว่า ประเด็นปัญหาดังกล่าวมีความจำเป็นน้อยกว่าเมื่อเทียบกับประเด็นในกลุ่มแรก

4.1.3 ผลการประเมินจากกลุ่มนักท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ ได้ทำในลักษณะเดียวกันกับกรณีของผู้ประกอบการ คือได้รวบรวมเอาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว มาวิเคราะห์ด้วยการหาค่า มัชฌิมเลขคณิต และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.5 ซึ่งสามารถพรรณนาโดยสรุปได้ดังจะกล่าวต่อไป

ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินความเสื่อมโทรมจากประเด็นย่อย 31 องค์ประกอบ
กรณีของนักท่องเที่ยว

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
1. ถนนผิวหน้าแข็ง (แอสฟัล)	48.40	19.08
2. ถนนลูกรัง (ใช้ได้ตลอดปี)	46.80	19.73
3. ถนนดิน (ใช้ได้เฉพาะฤดูแล้ง)	52.00	17.08
4. ทางเท้า	52.17	19.06
5. อื่น ๆ เช่น ทางน้ำ ฯลฯ	53.68	19.50
6. ตำแหน่งที่ตั้ง (ในนอกเขตท่องเที่ยว)	37.92	18.41
7. สภาพพื้นที่รอบ ๆ บริเวณ	58.75	13.29
8. สถานที่จอดรถ และยานพาหนะอื่น ๆ	82.86	18.48
9. ห้องสุขา	83.60	18.00
10. ที่นั่งพัก ศาลาหรืออื่น ๆ	84.17	15.30
11. บริการ แสงสว่างไฟฟ้า โทรศัพท์	86.40	21.19
12. สภาพความเป็นธรรมชาติ	44.58	23.59
13. เสื่อมโดยธรรมชาติ / ภัยธรรมชาติ	42.73	23.74
14. เสื่อมโดยการกระทำของมนุษย์	66.67	23.71
15. การค้าและการบริการในแหล่งท่องเที่ยว	53.91	24.82
16. ปริมาณและสิ่งปฏิภูล ที่ปรากฏ	59.60	21.31
17. ความเป็นระเบียบของสิ่งปลูกสร้างไม่บดบังทัศนียภาพ	46.67	27.99
18. มลภาวะที่เกิดจากวิกฤต (น้ำ อากาศ เสียง)	66.00	25.98
19. กิจกรรมอื่น ๆ บริเวณข้างเคียง (อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม)	43.00	23.59
20. ความสามารถในการรองรับของพื้นที่	42.80	18.15
21. การดูแลบำรุงรักษาและการฟื้นฟู	60.80	18.91
22. การให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว	56.40	17.77
23. การประชาสัมพันธ์	71.30	20.96

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนน ความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
24. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพธรรมชาติ	57.14	24.52
25. ความเสื่อมโทรม ด้านสุนทรียภาพ ของโบราณสถาน โบราณวัตถุ	15.00	9.72
26. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพทางวัฒนธรรม และประเพณี	34.71	31.65
27. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ป้ายบอกสถานที่และ แผนที่	57.50	21.32
28. ความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย	42.17	23.92
29. ความปลอดภัยจากสัตว์	16.82	13.93
30. ความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ	21.74	8.87
31. ป้ายเตือนภัย เขตเสี่ยงภัย หน่วยกู้ภัย	74.58	17.19

ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ในประเด็นปัญหาย่อย 31 องค์ประกอบของประเด็นปัญหาหลัก 6 ประเด็น กลุ่มนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาย่อยดังกล่าวไว้ดังนี้

จากประเด็นปัญหา 31 องค์ประกอบย่อย กลุ่มนักท่องเที่ยวได้ให้ความสำคัญในประเด็นบริการแสงสว่างไฟฟ้าและโทรศัพท์มากที่สุด ด้วยคะแนนเฉลี่ย 86.40 คะแนน ซึ่งมีความเห็นเช่นเดียวกับกลุ่มผู้ประกอบการและกลุ่มประชาชนในท้องถิ่น สำหรับประเด็นที่มีความสำคัญรองลงมาคือ ที่นั่งพัก ศาลา ห้องสุขา สถานที่จอดรถ การประชาสัมพันธ์ เสื่อมโดยการกระทำของมนุษย์ มลภาวะที่เกิดจากความวิกฤตทางน้ำ เสียง อากาศ การดูแลบำรุงรักษา และการฟื้นฟู ปริมาณขยะและสิ่งปฏิกูล ส่วนประเด็นที่เหลือนี้อาจมีความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย สำหรับคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ 15.00 คะแนน คือประเด็นความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของโบราณสถาน โบราณวัตถุ ซึ่งในบริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ลีรินาด (หาดไทรยาง) ไม่มีสิ่งเหล่านี้

ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินความเสื่อมโทรมจาก 6 ประเด็นหลัก
กรณีของนักท่องเที่ยว

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
1. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยว	23.33	11.30
2. สวัสดิภาพและความปลอดภัย	42.70	9.45
3. ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวในด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	50.83	15.38
4. สภาพการเข้าถึง (เส้นทางคมนาคม)	51.11	12.87
5. นโยบายและการจัดการ	58.37	13.60
6. สาธารณูปโภค / สาธารณูปการ	73.24	9.59

เมื่อนำประเด็นหลักทั้ง 6 ประเด็นมาทำการวิเคราะห์ในลักษณะเดียวกัน พบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า ประเด็นสาธารณูปโภค/ สาธารณูปการ เป็นปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องทำการฟื้นฟู คะแนนเฉลี่ย 73.24 คะแนน และประเด็นนโยบายและการจัดการ รองลงมา คะแนนเฉลี่ย 58.37 คะแนน ในส่วนประเด็นสภาพการเข้าถึง (เส้นทางคมนาคม) และประเด็นความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวในด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม เป็นประเด็นที่ต้องได้รับการแก้ไขฟื้นฟู เช่นเดียวกันโดยมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 51.11 และ 50.83 คะแนนตามลำดับ สำหรับประเด็นสวัสดิภาพและความปลอดภัย กับประเด็นความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ย 42.70 และ 23.33 คะแนน ซึ่งบ่งบอกให้เห็นว่ายังไม่เข้าเกณฑ์ที่จะต้องทำการฟื้นฟู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่แสดงความคิดเห็นเป็นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในระยะเวลาดสั้นๆ จึงไม่มีปัญหาในเรื่องสวัสดิภาพและและความปลอดภัย ส่วนประเด็นความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยวในด้านโบราณสถานโบราณวัตถุ ไม่ปรากฏว่ามีอยู่ในอุทยานแห่งชาติ จึงไม่มีผลในด้านความเสื่อมโทรม (ดูตารางที่ 4.6 ประกอบ)

4.1.4 ผลการประเมินจากนักวิชาการ

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ ได้ทำในลักษณะเดียวกันกับกรณีของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 3 กลุ่ม ที่กล่าวแล้วข้างต้น ผลการวิเคราะห์ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.7 ซึ่งสามารถพรรณนา ในรายละเอียดได้ดังที่จะกล่าวต่อไป

ตารางที่ 4.7 ผลการประเมินความเสื่อมโทรมจากประเด็นย่อย 31 องค์ประกอบ
กรณีของนักวิชาการ

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
1. ถนนผิวหน้าแข็ง (แอสฟัลต์)	31.67	22.97
2. ถนนลูกรัง (ใช้ได้ตลอดปี)	40.00	19.07
3. ถนนดิน (ใช้ได้เฉพาะฤดูแล้ง)	35.60	22.19
4. ทางเท้า	34.17	18.16
5. อื่น ๆ เช่น ทางน้ำ ฯลฯ	45.00	21.55
6. ตำแหน่งที่ตั้ง (ในนอกเขตท้องเที่ยว)	35.60	21.42
7. สภาพพื้นที่รอบ ๆ บริเวณ	33.60	16.04
8. สถานที่จอดรถ และยานพาหนะอื่น ๆ	38.75	17.77
9. ห้องสุขา	41.25	25.08
10. ที่นั่งพัก ศาลาหรืออื่น ๆ	48.40	25.28
11. บริการ แสงสว่างไฟฟ้า โทรศัพท์	43.20	25.12
12. สภาพความเป็นธรรมชาติ	41.25	24.01
13. เสื่อมโดยธรรมชาติ / ภัยธรรมชาติ	30.80	17.13
14. เสื่อมโดยการกระทำของมนุษย์	48.80	27.13
15. การค้าและการบริการในแหล่งท้องเที่ยว	43.33	20.78
16. ปริมาณและสิ่งปฏิกูล ที่ปรากฏ	46.80	23.04
17. ความเป็นระเบียบของสิ่งปลูกสร้างไม่บดบังทัศนียภาพ	34.40	21.42
18. มลภาวะที่เกิดจากวิกฤต (น้ำ อากาศ เสียง)	37.20	20.72
19. กิจกรรมอื่น ๆ บริเวณข้างเคียง (อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม)	26.52	17.22
20. ความสามารถในการรองรับของพื้นที่	32.80	22.27

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
21. การดูแลบำรุงรักษาและการฟื้นฟู	38.80	16.91
22. การให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว	40.42	23.86
23. การประชาสัมพันธ์	40.00	23.77
24. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพธรรมชาติ	30.38	18.40
25. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพ ของโบราณสถาน โบราณวัตถุ	29.19	13.81
26. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพทางวัฒนธรรม และประเพณี	38.40	21.54
27. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ป้ายบอกสถานที่และแผนที่	42.80	28.80
28. ความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย	43.91	21.90
29. ความปลอดภัยจากสัตว์	36.40	23.78
30. ความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ	41.00	23.98
31. ป้ายเตือนภัย เขตเสี่ยงภัย หน่วยกู้ภัย	39.57	28.52

ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.7 พบว่า ในประเด็นปัญหาย่อยทั้ง 31 องค์ประกอบของประเด็นปัญหาหลัก 6 ประเด็น กลุ่มนักวิชาการซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาย่อยดังกล่าวไว้ดังนี้

จากประเด็นปัญหา 31 องค์ประกอบย่อย กลุ่มนักวิชาการได้ให้ระดับคะแนนความเสื่อมโทรมไว้ได้เกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งสามารถแปลได้ว่าประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรมยังไม่รุนแรงยังไม่ต้องดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูแต่อย่างไรก็ดีถ้าพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยจะเห็นว่ากลุ่มนักวิชาการให้ความสำคัญในประเด็น ความเสื่อมโทรมโดยการกระทำของมนุษย์ มีคะแนนเฉลี่ย 48.80 คะแนน ส่วนประเด็นรองลงมาคือ ปริมาณของสิ่งปฏิกูลที่ปรากฏ ประเด็นสภาพการเข้าถึงทางน้ำ การค้าและการบริการในแหล่งท่องเที่ยว บริการแสงสว่างไฟฟ้า และโทรศัพท์ ความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ ความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย และประเด็นความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ป้ายบอกสถานที่ และแผนที่ เป็นต้น ส่วนประเด็นที่เหลือยังเป็นประเด็นที่มีปัญหาน้อย และประเด็นที่กลุ่มนักวิชาการให้ความเห็นว่าไม่มีปัญหาสภาพความเสื่อมโทรมโดยมีคะแนนเฉลี่ย 26.52 คะแนน คือ กิจกรรมอื่น ๆ บริเวณข้างเคียง (อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม)

ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินความเสื่อมโทรมจาก 6 ประเด็นหลัก
กรณีนักวิชาการ

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
1. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยว	33.04	12.79
2. สภาพการเข้าถึง (เส้นทางคมนาคม)	36.40	12.63
3. นโยบายและการจัดการ	37.93	18.46
4. ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวในด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	38.15	15.01
5. สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ	40.36	15.80
6. สวัสดิภาพและความปลอดภัย	42.09	19.57

เมื่อวิเคราะห์ 6 ประเด็นหลักในทำนองเดียวกันกับกรณีของผู้ประกอบการ และอีก 2 กลุ่มย่อยดังที่กล่าวแล้วทำให้ทราบว่า กลุ่มนักวิชาการให้คะแนนประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรมทั้ง 6 ประเด็นปัญหา ไม่ถึงเกณฑ์ที่จะต้องทำการฟื้นฟูแต่อย่างไรก็ดี กลุ่มนักวิชาการมีความเห็นว่าประเด็นสวัสดิภาพและความปลอดภัยประเด็นสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ และประเด็นความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวในด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงกว่าประเด็นอื่น ๆ คือ 42.09, 40.36, 38.15 คะแนน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักวิชาการส่วนมากมองสภาพประเด็นปัญหาแบบกว้าง ๆ ไม่ได้เข้ามาสัมผัสอย่างใกล้ชิดจึงมองไม่เห็นความสำคัญของปัญหา ซึ่งต่างกับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มซึ่งเข้ามาสัมผัสโดยตรง จึงมองเห็นปัญหาอย่างชัดเจน

4.1.5 ผลการประเมินจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ ได้ทำในลักษณะเดียวกันกับกรณีของผู้ประกอบการ คือ ได้รวบรวมเอาความคิดเห็นของกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม กรณีเดียวกันมาทำการประเมินซึ่งผลของการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ผลการประเมินความเสื่อมโทรมจากประเด็นย่อย 31 องค์ประกอบ

กรณีกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
1. ถนนผิวหน้าแข็ง (แอสฟัลต์)	48.57	26.12
2. ถนนลูกรัง (ใช้ได้ตลอดปี)	45.06	24.78
3. ถนนดิน (ใช้ได้เฉพาะฤดูแล้ง)	50.20	25.27
4. ทางเท้า	49.58	25.76
5. อื่น ๆ เช่น ทางน้ำ ฯลฯ	48.61	25.19
6. ตำแหน่งที่ตั้ง (ในนอกเขตท่องเที่ยว)	37.72	24.18
7. สภาพพื้นที่รอบ ๆ บริเวณ	46.67	23.14
8. สถานที่จอดรถ และยานพาหนะอื่น ๆ	63.19	28.89
9. ห้องสุขา	65.92	30.72
10. ที่นั่งพัก ศาลาหรืออื่น ๆ	66.57	27.52
11. บริการ แสงสว่างไฟฟ้า โทรศัพท์	72.35	30.72
12. สภาพความเป็นธรรมชาติ	48.57	27.62
13. เสื่อมโดยธรรมชาติ / ภัยธรรมชาติ	33.77	23.15
14. เสื่อมโดยการกระทำของมนุษย์	59.59	28.57
15. การค้าและการบริการในแหล่งท่องเที่ยว	49.03	23.64
16. ปริมาณและสิ่งปฏิกูล ที่ปรากฏ	49.69	26.88
17. ความเป็นระเบียบของสิ่งปลูกสร้างไม่บดบังทัศนียภาพ	39.53	26.41
18. มลภาวะที่เกิดจากวิกฤต (น้ำ อากาศ เสียง)	51.03	29.03
19. กิจกรรมอื่น ๆ บริเวณข้างเคียง (อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม)	39.67	28.52
20. ความสามารถในการรองรับของพื้นที่	41.19	26.37

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
21. การดูแลบำรุงรักษาและการฟื้นฟู	53.94	23.20
22. การให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยว	50.41	26.36
23. การประชาสัมพันธ์	59.68	29.04
24. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพธรรมชาติ	45.87	27.06
25. ความเสื่อมโทรม ด้านสุนทรียภาพ ของโบราณสถาน โบราณวัตถุ	27.27	17.89
26. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพทางวัฒนธรรม และประเพณี	39.29	27.73
27. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ป้ายบอกสถานที่และแผนที่	52.78	26.92
28. ความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย	45.05	23.06
29. ความปลอดภัยจากสัตว์	29.03	25.50
30. ความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ	33.94	22.06
31. ป้ายเตือนภัย เขตเสี่ยงภัย หน่วยกู้ภัย	61.37	27.70

จากการศึกษาประเด็นปัญหาย่อยทั้ง 31 องค์ประกอบ ของประเด็นปัญหาหลัก 6 ประเด็น ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มประชาชนในท้องถิ่น กลุ่มนักท่องเที่ยว และกลุ่มนักวิชาการ ผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มให้ความสำคัญในประเด็นการบริการแสงสว่างไฟฟ้าและโทรศัพท์สูงสุดมีคะแนนเฉลี่ย 72.35 คะแนน สำหรับประเด็นที่มีความสำคัญรองลงไปคือ ที่นั่งพัก ศาลา ห้องสุขา สถานที่จอดรถ ป้ายเตือนภัย เขตเสี่ยงภัย หน่วยกู้ภัย การประชาสัมพันธ์ เสื่อมโดยการกระทำของมนุษย์ ส่วนประเด็นที่เหลือนี้อมีความสำคัญน้อยนั้นหมายถึงมีสภาพเสื่อมโทรมน้อยยังไม่ต้องทำการฟื้นฟู สำหรับประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ให้ความสำคัญน้อยที่สุด คือ ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของโบราณสถาน โบราณวัตถุ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 27.27 คะแนน

ตารางที่ 4.10 ผลการประเมินความเสื่อมโทรมจาก 6 ประเด็นหลัก
กรณีกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม

ประเด็นปัญหาความเสื่อมโทรม	ระดับคะแนนความเสื่อมโทรม	
	\bar{X}	S.D.
1. ความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยว	32.47	15.63
2. สวัสดิภาพและความปลอดภัย	45.17	16.53
3. ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม	45.26	17.19
4. สภาพการเข้าถึง (เส้นทางคมนาคม)	48.36	19.76
5. นโยบายและการจัดการ	51.62	21.08
6. สาธารณูปโภค / สาธารณูปการ	58.53	20.79

เมื่อวิเคราะห์ 6 ประเด็นหลักในทำนองเดียวกันกับกรณีของผู้ประกอบการทำให้ทราบว่า เมื่อนำกลุ่มตัวอย่างมารวมกันทั้ง 4 กลุ่ม เพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ย ปรากฏผลการวิเคราะห์ออกมาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ประเด็นปัญหาสาธารณูปโภค / สาธารณูปการมีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 58.53 นั้นหมายถึงมีความเสื่อมโทรมมากต้องเร่งทำการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน ส่วนประเด็นรองลงมาคือ นโยบายและการจัดการมีคะแนนเฉลี่ย 51.65 ซึ่งต้องทำการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วนเช่นกัน สำหรับประเด็น การเข้าถึง(เส้นทางคมนาคม) ประเด็นความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมและประเด็นสวัสดิภาพและความปลอดภัย มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ซึ่งต้องเตรียมการแก้ไขในโอกาสต่อไปโดยมีคะแนนเฉลี่ย 48.36, 45.26, 45.17 คะแนนตามลำดับ

สำหรับประเด็นความเสื่อมโทรมด้านสุนทรียภาพของแหล่งท่องเที่ยวยังไม่มีคะแนนบ่งชี้ว่าจะต้องทำการฟื้นฟูเนื่องจากผลการวิเคราะห์พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย 32.47 คะแนน ยังไม่เข้าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งเป็นการประเมินสภาพความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) ทั้งในลักษณะของการแยกวิเคราะห์เป็นรายองค์ประกอบย่อย ประเด็นหลัก รวมตลอดจนแยกกลุ่มตัวอย่างให้เห็นความแตกต่าง

ทั้ง 4 กลุ่ม และวิเคราะห์โดยภาพรวมทั้ง 4 กลุ่ม ทำให้พอสรุปได้ว่าความเสื่อมโทรมของอุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) ที่ทุกคนมีความเห็นร่วมกันว่าควรจะได้มีการพัฒนาหรือฟื้นฟู คือ ประเด็นของสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ และนโยบายและการจัดการ โดยมีสภาพของการเข้าถึงมีปัญหาความเสื่อมโทรมอยู่บ้างแต่ไม่รุนแรงมากจนถึงขั้นต้องปรับปรุงฟื้นฟู

เมื่อผลของการประเมินความเสื่อมโทรมออกมาในลักษณะดังกล่าว การศึกษานี้จึงเห็นสมควรว่าการฟื้นฟูอุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) ควรให้ความสำคัญเร่งด่วนในแผนงานต่อไปนี้

1. แผนงานปรับปรุงภูมิทัศน์และสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ
2. แผนงานประชาสัมพันธ์
3. แผนงานปลูกจิตสำนึก

ทั้งนี้การฟื้นฟูควรดำเนินการตามลำดับ เพื่อให้อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้เต็มศักยภาพที่ควรจะเป็น